

AGRFT

GLEDALIŠKI LIST

Uvodnik

Drage bralke in dragi bralci,

ko sta prva človeka zapustila rajski vrt, je človeštvo nepovratno stopilo na pot avanture. Cilj še vedno ni jasen, še manj pa skupen, a pot vsakega posameznika je dramatična in slikovitejša od predvidljivosti rajskega vrta. Zato je upor prvega človeka (in z njim tveganje) že od samega začetka vpisan kot vrhovna kvaliteta naše svobodne volje in individualnosti. Če ni upora, ni drame. Če ni drame, ni nas. Da smo, da se upiramo in da ne mislimo prenehati, vam dokazuje tudi ta druga številka gledališkega lista.

V njem se vam v prvem delu razkrivajo ključne informacije o gledaliških produkcijah na dodiplomskem in podiplomskem študiju ter o projektih akademijskega studia naše akademije v poletnem semestru. Akademijski studio je laboratorij, ki študentom omogoča, da samostojno raziskujejo in odkrivajo zapletene mehanizme gledališča.

Pri snovanju te številke sem povabila k sodelovanju študentke in študente dramaturgije in scenskih umetnosti, ki so, vsak iz svoje perspektive, osvetlili, komentirali, analizirali ali interpretirali gledališko predstavo in avtorske projekte, v katere so bili neposredno vključeni. Študenti četrtega letnika pa so izbrali umetniško delo, ki po njihovem mnenju še najbolj ustreza konceptu njihove uprizoritve. V drugem delu gledališkega lista so zbrane fotografije gledaliških produkcij iz zimskega semestra.

Drage študentke in dragi študenti, spoštovane profesorice in spoštovani profesorji, dragoceni sodelavci in tehnično osebje, naj vam izrazim priznanje, občudovanje in zahvalo za še eno uspešno in plodovito študijsko leto, obogateno z mnogimi nepozabnimi gledališkimi doživetji.

Vam, drage gledalke in dragi gledalci, pa želim, da uživate v ogledu in refleksiji našega skupnega dela.

Vaša Tina Kolenik, predstojnica Oddelka za gledališče in radio

1. DEL

Študijsko leto 2013/14

poletni semester

Informacije o gledaliških produkcijah, kratki teksti

in fotografije

AGRFT, Mala gledališka predavalnica

Generalka: 2. junij 2014 ob 19.00, premiera: 3. junij 2014 ob 19.00

Režija

Mojca Madon

Dramaturgija

Jure Mavrič

Lea Kukovič

Ana Kovačič

Ana Nuša Kalanj

Lev Mastnak Trobentar

Dhyana Mlakar

Igrajo

Tamara Avguštin

Timon Šturbej

Doroteja Nadrah

Rok Prašnikar

Pia Korbar

Mentorja

Dramska igra in gledališka režija

doc. Jernej Lorenci

red. prof. Jožica Avbelj

Produkcija IV. semestra GLR, DI in DSU

Jean Tardieu: Zaljubljenca v podzemni železnici

Prevod: Jože Udovič

AGRFT, Velika gledališka predavalnica

Generalka: 15. junij 2014 ob 20.00, premiera: 16. junij 2014 ob 20.00

Prvi del

Režija

Nina Ramšak

Dramaturgija

Pia Vatovec, Kaja Balog

Scenografija

Nina Rojc

Kostumografija

Eva Jakopič

Oblikovanje svetlobe

Matic Drakulić

Igrajo

Žan Koprivnik

Maša Grošelj

Mia Skrbina

Petja Labovič

Voranc Boh

Zala Ana Štiglic

Lara Vouk

Blaž Dolenc

Sara Dimbek

Mentorji

Dramska igra in gledališka režija

red. prof. Matjaž Zupančič

izr. prof. Branko Šturbej

Dramaturgija

doc. dr. Blaž Lukan

Scenografija

doc. mag. Jasna Vastl

Kostumografija

red. prof. Janja Korun

asist. mag. Tina Kolenik

Jezik in govor

doc. dr. Katarina Podbevšek

doc. mag. Alida Bevk

Oblikovanje zvoka

izr. prof. Aldo Kumar

Strukturo sestavljajo označevalci in njihovi medsebojni odnosi, kar določa njeno delovanje, zakonitosti in meje. Označevalci znotraj strukture posredujejo nekakšen pomen, ki pa je pomen samo v odnosu do nekega subjekta. Subjekt je proizvod strukture in je v logičnem smislu sekundaren. To pa zato, ker je kot tak le produkt neke neuspele identifikacije. Njegova osnovna operacija je »to nisem jaz« – negacija vsake pozitivne opredelitve s strani strukture, nepriznavanje označevalcev. Da je ta negacija možna, mora subjekt predpostaviti sebe kot neko pozitivno identiteto, ki predhodi vsakemu označevalcu. Ko se subjekt poskuša opredeliti neodvisno od označevalcev, ki spadajo v red strukture, ne naleti na nikakršno trdno substanco, ampak na svojo lastno ničnost. Zamaje se tako konsistenca njega kot tudi strukture.

ON: In ti in ti in ti in ti!

ONA: Ne jaz, ampak ti, ne jaz, ti!

ON: Oprosti, ti me!

ONA: Kako – jaz te?

ON: Ja, jaz te!

ONA: Jaz te nikoli ne, jaz!

ON: Ja, ti me!

ONA: Ti si tisti, ti!

ON: Jaz sem tisti, ki kaj?

ONA: Ti, ti, ti, ti, zmeraj ti!

»Popadla me je živčnost protislovnih, praznih in popačenih stanj,

nemir pa me je okužil z nekakšno bebavo omamljenostjo.

Nato pa me je prevzel mir, obvezen v pokrajini odmevov,

kamor se potopimo /.../ vse do tišine.«

(S. Mallarmé: Lirika, str. 104.)

Pia Vatovec, DSU II; Kaja Balog, DSU II; Nina Ramšak, GLR II

Produkcija IV. semestra GLR, DI in DSU

Jean Tardieu: Zaljubljenca v podzemni železnici

Prevod: Jože Udovič

AGRFT, Velika gledališka predavalnica

Generalka: 15. junij 2014 ob 20.00, premiera: 16. junij 2014 ob 20.00

Drugi del

Režija
Sara Lucu

Dramaturgija
Varja Hrvatin, Žan Žveplan

Scenografija
Vesna Skubic

Kostumografija
Katarina Šavs

Oblikovanje svetlobe
Matic Drakulić

Igrajo
On: Voranc Boh
Ona: Mia Skrbina
Ljubitelj časnikov: Petja Labović
Užaljena, vendar izzivalna ženska: Sara Dirnberk
Namišljena zvezda: Zala Ana Štiglic
Delavec: Žan Koprivnik
Človek, ki se bo potopil v množico: Blaž Dolenc
Ženska, ki je zamudila: Maša Grošelj
Maneken »Zaščitnik«: Lara Vouk

Mentorji
Dramska igra in gledališka režija
red. prof. Matjaž Zupančič
izr. prof. Branko Šturbej
Dramaturgija
doc. dr. Blaž Lukan
Scenografija
doc. mag. Jasna Vastl
Kostumografija
red. prof. Janja Korun
asist. mag. Tina Kolenik
Jezik in govor
doc. dr. Katarina Podbevšek
doc. mag. Alida Bevk
Oblikovanje zvoka
izr. prof. Aldo Kumar
Svetovalec za gib
Anže Škurbe

Jaz in ti. Ona in on.

Če boš izginila, te bom poiskal.

Če boš zamudila, te bom čakal.

Ali obstajam, če sem sam?

Kdo sem, če nisem?

Obstajam samo, če sem del nečesa.

Del tebe?

Midva obstajava samo, če sva midva.

Kdo sva, če nisva midva?

Obstajam jaz in obstajaš ti in obstajajo vsi oni.

In ko sva, sva skupaj.

In vsi oni brez imen ne živijo, tako kot živiva midva.

Oni so zgolj namišljene zvezde, razumevajoči delavci, ljudje, ki se potapljajo v množico.

Ko ti dam ime, boš oživila. Skupaj bova oživila in zaživila.

Pozabila si me. Skoraj. Ne še popolnoma. Če me pozabiš, ne obstajam več.

Jaz se te spomnim. Zmeraj se te bom spomnil in tako se boš morda spomnila tudi ti.

Izgubila si se med njo in njim in njima in njimi, ampak jaz te bom iskal do zadnjega diha. In

ko te najdem, bova spet midva. In takrat sva midva lahko oni.

Drugače boš oni ti. Ti boš ona med onimi in jaz bom on sam. Sam bom, brez tebe.

Midva sva midva. Dvojina brez imen, brez obrazov, brez vsega. Samo midva.

Jaz in ti. Ona in on.

Nastalo besedilo je produkt več faktorjev. Prvič, potrebovali smo dodatno vlogo, da smo zadostili številu igralcev v našem letniku, ter drugič, ob dramaturški in režijski analizi besedila smo ugotovili, da tekstu morda ne bi škodila dodatna ovira, ki lik NJEGA postavlja pred vprašanje o vrednosti ljubezni in o ceni, ki jo je potrebno plačati zanjo, ter si za osnovo jemlje lik iz prvega dela besedila. Pod okriljem teh zahtevkov sem napisal prizor z ŽENSKO, KI JE ZAMUDILA, in z napotki (popravki) Sare in Varje dodelal končno različico, ki pa nujno ne odseva teksta, kot bo viden v dejanski uprizoritvi.

ON: Oprostite, morda veste, kdaj podzemna prispe na zadnjo postajo?

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Zamudila sem.

ON: Zamudili ste?

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Zamudila sem. Zdaj je vse končano.

ON: Kaj ste zamudili?

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Sprva male stvari, nato vse več in naenkrat sem zamudila vse. In potem še veliko več. Na koncu še ta vlak.

ON: Če ste zamudili, potem ni mogoče, da ste tu.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Če človek zamudi, ne more biti tu. Ali pač kjerkoli drugje. Biti nikoli ni zamudno. Biti pomeni, da si točen na poti bivanja.

ON: Torej potem sploh ne obstajate.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: *(njen odgovor preglasi glasen zvok)*

ON: Pa vendar stojite pred mano.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Pred vami stoji zgolj polovica človeka. Drugi del sem izgubila.

ON: Izgubili?

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Gustava. Mojega moža. Pustila sem ga tam in potem so ga pohodili. Pustila sem ga, ker bi drugače zamudila.

ON: Ampak ste vseeno zamudili ... in zdaj ste in hkrati niste in ste tu in hkrati niste in ...

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: ... in zdaj nimam nič.

ON: Imeli ste njega.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Zaradi njega sem zamudila. Čakala sem ga, dokler ni postalo čakanje edini čas, ki sem ga poznala. Če ne bi ljubila, ne bi zamudila zamujenega. In zdaj sem tu, ker sem zamudila, in nikamor ne morem, ker tudi njega ni več.

Tišina.

ON: Če ste res zamudili in sploh ne bi smeli biti tu, potem grem lahko mimo vas, ker vas v resnici ni.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Kam pa greste?

ON: Do svoje druge polovice.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Zaradi nje boste vse življenje zamujali.

ON: Ampak bom zamujal skupaj z njo.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: In potem nje ne bo več in vi boste toliko zamudili in potem ne boste imeli ničesar. Ne zamujajte zaradi drugih. Bodite točni sami.

ON: Morali bi ga počakati, potem bi imeli vsaj njega.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Ampak bi še vedno zamujala.

ON: Če zamujaš skupaj, v resnici sploh ne zamujaš.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Naredila sem napako.

ON: Zdaj je prepozno. Zamudili ste.

ŽENSKA, KI JE ZAMUDILA: Zamudila sem.

MNOŽICA posrka vase ŽENSKO, KI JE ZAMUDILA. ON se postavi na njeno mesto.

Produkcija VI. semestra GLR, DI in DSU

Avtorski projekt: Tik pred revolucijo: Mladost

Cankarjev dom, Dvorana Duše Počkaj

Generalka: 5. junij 2014 ob 20.00, premiera: 6. junij 2014 ob 20.00

Režija

Žiga Divjak

Dramaturgija

Katarina Morano, Mateja Fajt

Scenografija

Tina Mohorović

Kostumografija

Mateja Fajt

Glasba in oblikovanje zvoka

Beno Gec

Video

Anže Sekelj

Igrajo

Miranda Trnjanin

Sara Gorše

Filip Samobor

Žan Perko

Gregor Prah

Matic Lukšič

Mentorji

Dramska igra in gledališka režija

izr. prof. mag. Sebastijan Horvat

red. prof. Kristjan Muck

Dramaturgija

doc. dr. Blaž Lukan

Scenografija

doc. mag. Jasna Vastl

Kostumografija

izr. prof. Janja Korun

asist. mag. Tina Kolenik

Jezik in govor

doc. dr. Katarina Podbevšek

»Star je tisti, ki ima več veselja s preteklostjo kot s prihodnostjo.«

Cankarjev dom, Dvorana Duše Počkaj

Generalka: 12. junij 2014 ob 20.00, premiera: 13. junij 2014 ob 20.00

Režija
Tin Grabnar

Dramaturgija
Eva Jagodic

Scenografija
Adriana Furlan, Kaja Todorovič

Kostumografija
Sara Smrajc Žnidarčič

Igrajo
Iztok Drabik Jug
Anita Gregorec
Eva Jesenovec
Klara Kastelec
Tines Špik

Mentorji
Dramska igra in gledališka režija
izr. prof. mag. Sebastijan Horvat
red. prof. Kristijan Muck

Dramaturgija
doc. dr. Blaž Lukan

Scenografija
doc. mag. Jasna Vastl

Kostumografija
izr. prof. Janja Korun
asist. mag. Tina Kolenik

Jezik in govor
doc. dr. Katarina Podbevšek

Tru story

Že ves večer so mi oči uhajale k tisti mizi tam v najbolj oddaljenem kotičku lokala, kjer je sedel s še nekaj svojimi prijatelji. Bil je moški srednjih let, svoje čase verjetno precej postaven, v fini obleki in s pogledom, ki je dajal vedeti, da je danes tu on tisti, ki dobi, kar hoče. Praznili so steklenico za steklenico, on pa je vsakič natararici stisnil v roko nekaj bankovcev in gesto pospremil z: »Je že v redu.« Sama sem medtem še vedno sedela za šankom in žulila svoj koktejl ter navidezno z interesom poslušala pripoved moje prijateljice, ki kar ni mogla in ni mogla preboleti zadnjega tipa, ki jo je načevljal, ko je ugotovil, da ga je prevarala.

Naenkrat se je fini gospod tam v kotu – do sedaj sem ga v svojih mislih že preimenovala v Benjamina, saj je v tisti sivi obleki in s svojo okorno nekoliko okroglo postavo res spominjal na slončka Benjamina, ki je bil v otroštvu eden mojih ljubših risanih junakov – dvignil in se namenil proti izhodu. »To je tvoja zadnja šansa,« sem si rekla in skočila za njim.

»Pa menda ne nameravaš kar iti, noč je še mlada,« sem se mu nagajivo nasmehnila, ko je šel mimo mene. Zdrznil se je, me na hitro premeril s pogledom in se mi široko nasmehnil. Led je bil prebit in ni bilo dolgo, ko sva že sedela skupaj za eno tistih miz tam v kotu – o njegovih kolekih ni bilo več ne duha ne sluha – in se pogovarjala. In se pogovarjala. In pogovarjala. Večkrat sem se mu poskušala približati, a se je le vljudno izmaknil in nadaljeval pogovor. Nisem tiste vrste dekle, ki od moškega ob prvem srečanju pričakuje posebno veliko gentlemanske zadržanosti, da le ima veliko pod palcem in ve, kako se dela z ženskami. In Benjamin je izpolnjeval vsaj enega od teh pogojev. A noč se je prevešala v jutro in čas je bil, da se razideva. Ker sva kar nekaj spila, sva morala poklicati taksi in Benjamin se je peljal z mano vse do doma, mi pred vhodom v hišo na lice pritisnil kratek poljubček in dodal: »Se slišiva jutri.«

Držal je besedo, me naslednji dan poklical in povabil na kosilo v pregrešno drago restavracijo. Skupaj sva preživela čudovito popoldne in prešinilo me je, da mi je morda končno le uspelo ujeti bogatuna, s katerim se bova razumela še kje drugje kot le v postelji. Nekega dne me je presenetil s ponudbo, naj ga spremljam v Dubaj, kjer ima nek poslovni sestanek. »Aha! In vendar je tak kot ostali,« sem si mislila, »le da on svojih žensk ne obdela doma, ampak raje tam, kjer mu ne morejo pobegniti.« Vedela sem, kaj to pomeni. Dva tedna kavic in kosilc ter nekaj bežnih poljubčkov je bilo le predigra za dneve, ki pridejo, ko me bo imel na varnem v svoji hotelski sobi in si me bo lahko privoščil, kadar si me bo poželed. Ko sva sedela na letalu, sem se zalotila, da vedno pogosteje pogledujem proti njegovemu mednožju. »Tako slabo pa spet ni, gotovo mi bo v užitek,« sem si dopovedovala, hkrati pa me je še vedno preveval tisti občutek prisile. Saj ne, da nočem, nikakor. Pri tem, koliko in kakšne moške sem že imela pod sabo, nad sabo, v sebi in povsod okoli, Benjamin sploh ni bil tako slaba izbira, a občutek neizbežnosti, ko mi bo pod nos vrgel: »Tri tedne sem te razvajal, ti plačeval vse, kar si si poželeda, čas je, da mi povrneš,« mi ni dal miru.

Prvo presenečenje me je čakalo že na hotelski recepciji, kjer me je predstavil kot svojo ženo in zahteval, da naju namestijo v ločeni sobi. »Ločeni?« mi je ušlo, še preden sem lahko dobro skrila svoje presenečenje, on pa se mi je le nasmehnil. Nato me je pospremil do sobe in postreščku, ki je prinesel mojo prtljago, v roko stisnil nemajhno napitnino. Obrnil se je, da bi odšel, pa se je med vrati ustavil in stopil čisto k meni. Z desno roko mi je gladil lase in jih zatikal za uho, nato pa se mi je zazrl v oči: »Fantastično se boš imela, obljubim. Zdajle moram na sestanek, ampak če karkoli potrebuješ, bo osebje poskrbelo zate. Ob osmih te pobrem za večerjo.« Ste že kdaj večerjali v sto dvaindvajsetem nadstropju, z razgledom daleč naokoli? Zagotavljam vam, da je božansko. Celo mesto nama je ležalo pod nogami, hrana pa je bila tako zelo okusna, da se je ne bi niti za hip branila niti ena mojih prijateljic, ki zavoljo svoje manekenske kariere že nekaj let trmasto vztraja na sadju in vodi. Sedela sva za mizo ob oknu, se hahljala, uživala in čutila sem, da v meni vedno bolj raste poželenje po njem. Sezula sem čevelj in z nogo prav po filmsko počasi lezla ob njegovi nogi navzgor. A on je ostal hladen, nalahno je odrinil mojo nogo, se mi nasmehnil in nadaljeval s pogovorom. Po večerji

sem ga povabila v svojo sobo na kozarec šampanjca. Sedela sva na velikem usnjenem kavču, se nagajivo spogledovala in si šepetala v uho, a vsakič, ko sem se mu poskušala bolj približati, se je umaknil. Nekajkrat je popustil in najina jezika sta se na kratko prekrizala, a vsak moj poskus dotika, vsak moj poskus, da bi si bili najini telesi bliže, je bil zavrnjen. Ko sta bila najina kozarca prazna, je vstal, se vljudno zahvalil za lep večer, mi zaželel lepe sanje in odšel v svojo sobo na drugi strani hodnika.

Tisti večer me je kuhala jeza. Kako si me drzne zavrniti, kako si upa?! Besna sem bila kot ris in ko sem že ležala v postelji, sem še vedno premlevala, na kakšne načine bi se mu lahko maščevala za tako ponižujočo zavrnitev. A nekje vmes sem sladko zaspala in ko sem se naslednji dan zbudila in je učinek alkohola popustil, so bile moje misli veliko bolj jasne. Priznala sem si, da je tale moj Benjamin prav res nekaj posebnega in da ga dejstvo, da ne želi izkoristiti pijanega dekleta, dela samo še bolj privlačnega. Ko sva se tisto jutro videla in skupaj zajtrkovala, sem se mu opravičila, on pa se mi je spet samo rahlo nasmejal. Ta dan je imel sestanek šele pozno popoldne, tako da me je po zajtrku odpeljal v mesto, kjer sva obiskala vsako trgovino z ženskimi oblekami in čevlji, zavila sva tudi v draguljarno.

»No, se počutiš že kaj bolje, je maček pregnan?« me je dregnil. »Ta moški vsekakor dobro ve, kaj žensko najbolj spravi k sebi,« sem si rekla, njemu pa po zraku le še poslala poljub in že stekla v naslednjo trgovino. Ko sva dva dni kasneje sedela na letališču in čakala na let domov, je zamišljen sedel zraven mene, buljil v svoj telefon in več kot očitno urejal neke službene zadeve. Pravzaprav mi gredo poslovneži nekoliko na živce, vedno so zatopljeni v računalnike ali telefone, vedno so na sestankih, kadar pa slučajno imajo čas zate, sta večerja in film na domačem kavču zanje najljubši opciji. A v nečem je vendarle razlika med njimi. S kotičkom očesa sem še enkrat ošinila Benjamina in se sama pri sebi nasmehnila: »Definitivno prvi biznismen, pri katerem seks zame ne bo samo biznis,« in poskušala v sebi zatreti še tisti: »če bo do tega sploh kdaj prišlo ...«

Produkcija VIII. semestra GLR in DI

Avtorski projekt: Zdaj letim!

Po Bertoltu Brechtu

Uporabljeni so bili odlomki prevodov: Hilde Zdovc, Nuše Bulatovič, Slavoja Žižka, Ervina Fritza, Mileta Klopčiča, Boruta Trekmana, Andreja Rozmana Roze, Eduarda Milerja, Irene Novak Popov in Janka Modra

Tunel LGL

Generalka: 25. maj 2014 ob 20.30, premiera: 27. maj 2014 ob 20.00,
prva ponovitev: 28. maj 2014 ob 20.30, druga ponovitev: 29. maj 2014 ob 20.00

Režija Nina Rajić Kranjac	Mož je mož Prevod songa »Vdove Begbick pir vagon«: Lena Hribar, Lovro Finžgar
Kostumografija Andrej Vrhovnik	Prekooceanski let Prevod songov: Patrizia Jurinčič
Igrajo Nejc Cijan Garlatti Lovro Finžgar Lena Hribar Patrizia Jurinčič Nataša Keser Anja Novak Nik Škrlec Urška Taufer	Dajevec, Nejevec Skupna avtorska priredba songa Mati Skupna avtorska priredba songa Brechtova nevesta Avtor besedila in » Balade o Brechtovi nevesti«: Anja Novak Avtor »Balade o deviškosti« : Bertolt Brecht, prevod Andrej Rozman Roza
Mentorji <i>Dramska igra in gledališka režija</i> izr. prof. mag. Tomislav Janežič red. prof. Janez Hočevar izr. prof. Boris Ostan <i>Scenografija</i> doc. mag. Jasna Vastl <i>Kostumografija</i> red. prof. Janja Korun asist. mag. Tina Kolenik <i>Ježik in govor</i> doc. dr. Katarina Podbevšek <i>Gib</i> doc. mag. Uršula Teržan <i>Oblikovanje zvoka</i> izr. prof. Aldo Kumar	Od česa člov'k živi Iz iger: Beraška opera Dobri človek iz Sečuana Okrogloglavci in koničastoglavci Avtor glasbe: »Pesem o pokvarjeni nedolžnosti in platnu«: Bojan Adamič Poštar Avtor besedila in songov: Urška Taufer Avtorji glasbe: Nina Rajić Kranjac Urška Taufer izr. rof. Aldo Kumar Glasbeniki Klemen Kotar: Saksofon, Klarinet Rok Vilhar: Tuba Marko Mozetič: Banjo Dejan Mesec: Harmonika Avtor aranžmajev red. prof. Žare Prinčič

Foto: Natalija Hren, Letim zdaj!, 2014

Produkcija magistrskega programa Dramska igra,
smer Umetniška beseda
Vsa ta ljubezen

SNG Mala drama

Premiera: 13. april 2014 ob 20.00

Nastop

Vesna Kuzmić

Glasba

Laren Polič Zdravič

Kostumografija

Edina Dyachenko

Oblikovalec luči

Vlado Glavan

Mentorji

Umetniška beseda

red. prof. Aleš Valič

Govor

doc. mag. Alida Bevk

doc. dr. Katarina Podbevšek

Vsa ta ljubezen

Za moj magisterij iz umetniške besede, ki se je končal s predstavo *Vsa ta ljubezen* 13. aprila 2014 v Mali drami, sem obravnavala ljubezensko poezijo različnih avtorjev (Mila Kačič, Vesna Parun, Jacques Prevert, Charles Baudelaire), večinoma pa Ane Horvat, ki sem jo prevedla iz hrvaščine ob pomoči prevajalke in profesorice Đurđe Strsoglavac. Pesmi so se med seboj povezovale v zgodbo in kdaj neopazno prehajale ena v drugo. Moja želja je bila, da bi na koncu to bil, bolj kot pesniški večer, monolog, izpoved ženske o »vsej tej ljubezni«, ki jo je doživela.

Laren kot glasbenik, ki s svojo glasbo predstavlja vez s preteklostjo, vez z ljubeznijo, ki je minila, a mi še vedno igra, je oblečen v belo. Tudi prazen stol na odru, prostor, na katerem se menjajo (in so se menjali) moji moški, ki jim govorim pesmi, je bel. Vse ostalo je črnina. Tudi moja obleka je črna. Obleka kaže na žalovanje, a hkrati s svojimi velikimi razporki in s tem, ko v gibanju plahuta in odkriva telo, nakazuje na senzualnost, potrebo po dotiku. Recital je pot skozi različne faze ljubezni in iskanje smisla v njeni minljivosti. Zaključek iskanja sebe med »mrtvimi« pa je, da kljub vsej tej bolečini in ne glede na to, ali so bile te ljubezni navsezadnje sploh resnične ali ne, ostane nasmeh.

Produkcija magistrskega programa Dramska igra,
smer Umetniška beseda
Penelopa

Prevodi odlomkov: Anton Sovre, Alenka Moder Saje

Studio MGL

Premiera: 16. junij, 2014 ob 19.00

Igra
Ajda Smrekar

Dramaturgija
Sara Živkovič

Režija
Eva Kokalj

Mentor
red. prof. Aleš Valič

Penelopa v soju žarometov po tisočletjih molka spregovori o intimnem življenju z »velikim«
Odisejem. Tudi njuna odisejada ima dve plati medalje, ki ju razkrivata *Homerjeva Odiseja* in
Penelopina preja Margaret Atwood. Izpoved zamolčane *Penelope* – Odiseja v ženski preo-
bleki.

Foto: Uroš Abram, Najada, 2014

Akademijski studio Pogreb

Po motivih besedila – Kuo Pao Kun: Krsta je prevelika za luknjo
Prevod: Katarina Ana Rakušček

AGRFT, Mala predavalnica

Generalka: 7. julij 2014 ob 20.00, premiera: 8. julij 2014 ob 20.00, prva ponovitev: 9. julij 2014 ob 20.00, druga ponovitev: 10. julij 2014 ob 20.00, tretja ponovitev: 11. julij 2014 ob 20.00

Režija
Nina Rajić Kranjac

Dramaturgija
Anja Krušnik Cirnski

Kostumografija
Andrej Vrhovnik

Glasbeno oblikovanje
Lea Čehovin

Lektura
Nataša Berce

Lučno in videooblikovanje
Rok Kajzer Nagode

Igrajo
Urška Taufer
Žan Koprivnik
Petja Labović

Človek je postal človek

Človek je postal človek, ko je prvič pokopal sočloveka, pravi Paul Verhaeghe v svoji razpravi *Ljubezen v času osamljenosti*. Kaj se zgodi, ko sodobni človek v sodobnem času ne more izvršiti nečesa tako civiliziranega, kot je pogreb?

Kuo Pao Kun, singapurski dramatik kitajskega porekla in pionir singapurskega gledališča, se v svoji sicer t. i. domorodski dramatici posveti pogrebu (komični ali malo manj komični situaciji), obenem pa tudi prepadu med tradicijo in sodobnostjo. Prepad rešuje z ikonoklazmom, multietničnim in multilingvalnim. Tukaj pride do *Krste* ali *Pogreba*, kakor naša ekipa med sabo ljubkovalno imenuje to dramsko besedilo. Kun je napisal besedilo v času hude standardizacije in ekonomskega »tiger« vzpona in nekaj let po prihodu iz zaporu. Kun je sedel v zaporu le nekaj manj kot pet let zaradi komunističnih dejavnosti. Zaprt je bil brez sodnega procesa. Zaradi priprtja je izgubil državljanstvo in ga dobil nazaj šele v devetdesetih, le deset let pred svojo smrtjo. Pred zaporom je pisal v slogu socrealizma v kitajskem jeziku, po izpustu leta 1980 pa o prepadu med ideologijami in človekom.

Krsta je prevelika za luknjo (1984), monodrama, je eno izmed prvih besedil, ki jih je napisal po izpustu iz zaporu, hkrati pa tudi prvo v angleščini. Kuna sicer označujejo kot dvojezičnega pisca, čeprav je nemalo besedil, ki so fragmenti, sestavljeni iz mandarinščine, tamila, angleščine, uporablja celo malezijski jezik.

Njegova posebnost so prav monodrame, vrh njegovega ustvarjanja. So prav šolski primeri azijske dramaturgije, obenem pa mojstrsko izpeljani v zadnji fazi uspeha – a zgolj zunanje – v notranjosti lika, ki zgodbo pripoveduje. Uspeh povzroči vprašanja in ob koncu drame se razmislek šele začne. Začne se razmislek o sistemu, birokraciji, ekonomskem vrhuncu. Ta razmislek pa povzroči vprašanja o spominu in identiteti kulture.

Anja Krušnik Cirnski, DSU III

Akademijski studio

Maskiran kriminal

Avtor: Jean-Baptiste Poquelin Molière, Lovro Finžgar, Nik Škrlec

AGRFT, Velika gledališka predavalnica

Generalka: 7. julij 2014 ob 17.00, premiera: 8. julij 2014 ob 17.00, ponovitve na Ani Desetnici

Dramaturgija
Antonio Nálimi

Scenografija
Nejc Puš, Vid Žnidaršič

Kostumografija
Andrej Vrhovnik

Igrata
Lovro Finžgar
Nik Škrlec

Maskiran kriminal je to, kar je po dveh letih nastalo iz prizora (turška galeja v *Scapinovih zvijačah*) v *La machine de Molière*, ki sva ga z gostovanji poskušala v stilu commedie dell'arte dopolnjevati in razvijati, zdaj pa sva se odločila, da se ponovno lotiva snovanja nove celote z materialom, ki je nastajal, in seveda z ustvarjanjem novega, bolj zabavno poskusnega. Pantalone oziroma Geronte in Harlekin oziroma Scapin nama tako ponujata možnost za igranje z igro z maskami in zmeda tega, kar je commedia dell'arte zares bila, nama ponuja odlično izhodišče.

Nik Škrlec, DI IV

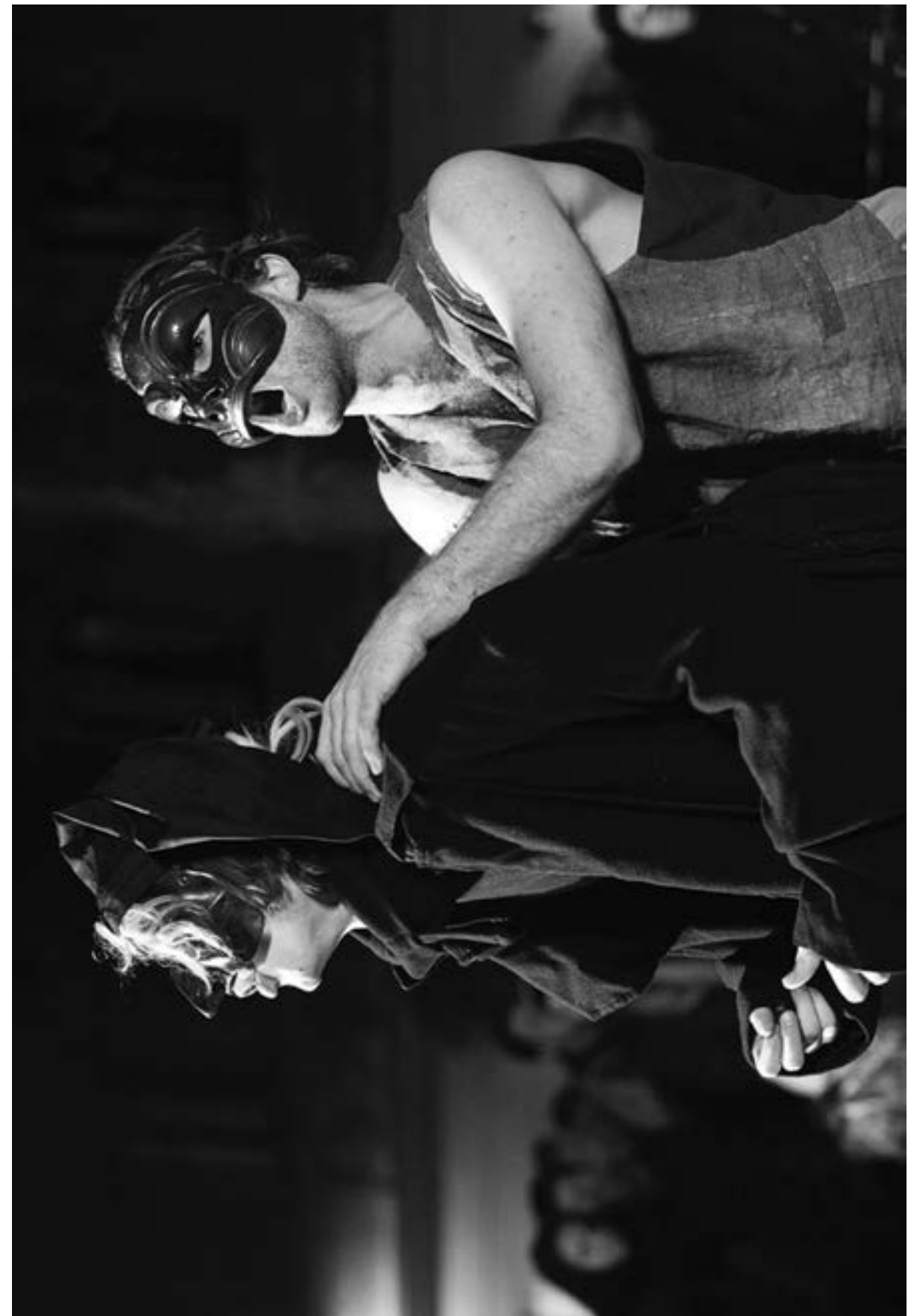

Foto: Luka Dakskobler, Maskiran kriminal, 2013

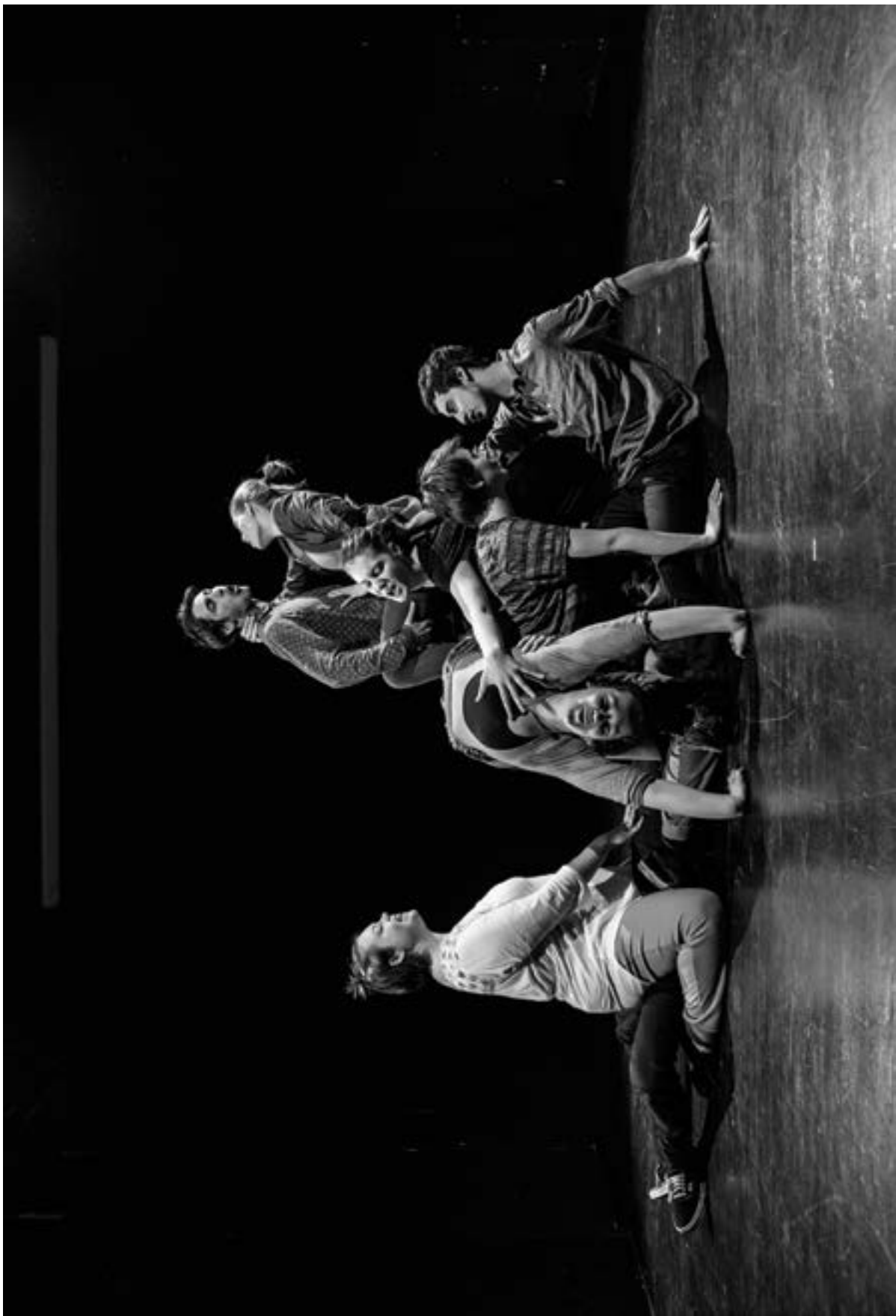
2. DEL

Študijsko leto 2013/14

zimski semester

Izbrane fotografije gledaliških produkcij

Foto: Željko Stevanić/IFP

Produkcija III. semestra GLR, DI in DSU, Milan Jesih: Triko

Režija: Sara Lucu

Na fotografiji: Sara Dimbek, Zala Ana Štiglic, Blaž Dolenc, Žan Koprivnik, Maša Grošelj, Voranc Boh, Mia Skrbinac

Produkcija III. semestra GLR, DI in DSU, Milan Jesih: Triko

Režija: Sara Lucu

Na fotografiji: Voranc Boh, Sara Dimbek

Produkcija III. semestra GLR, DI in DSU, Milan Jesih: Triko
Režija: Sara Lucu
Na fotografiji: Mia Skrbinac

Produkcija III. semestra GLR, DI in DSU, Milan Jesih: Triko
Režija: Nina Ramšak
Na fotografiji: Zala Ana Štiglic, Voranc Boh, Žan Koprivnik, Lara Vouk

Produkcija III. semestra GLR, DI in DSU, Milan Jesih: Triko
Režija: Nina Ramšak
Na fotografiji: Žan Koprivnik, Petja Labović, Zala Ana Štiglic, Blaž Dolenc

Produkcija III. semestra GLR, DI in DSU, Milan Jesih: Triko
Režija: Nina Ramšak
Na fotografiji: Lara Vouk, Maša Grošelj, Zala Ana Štiglic, Mia Skrbinac, Voranc Boh, Žan Koprivnik, Blaž Dolenc, Petja Labović

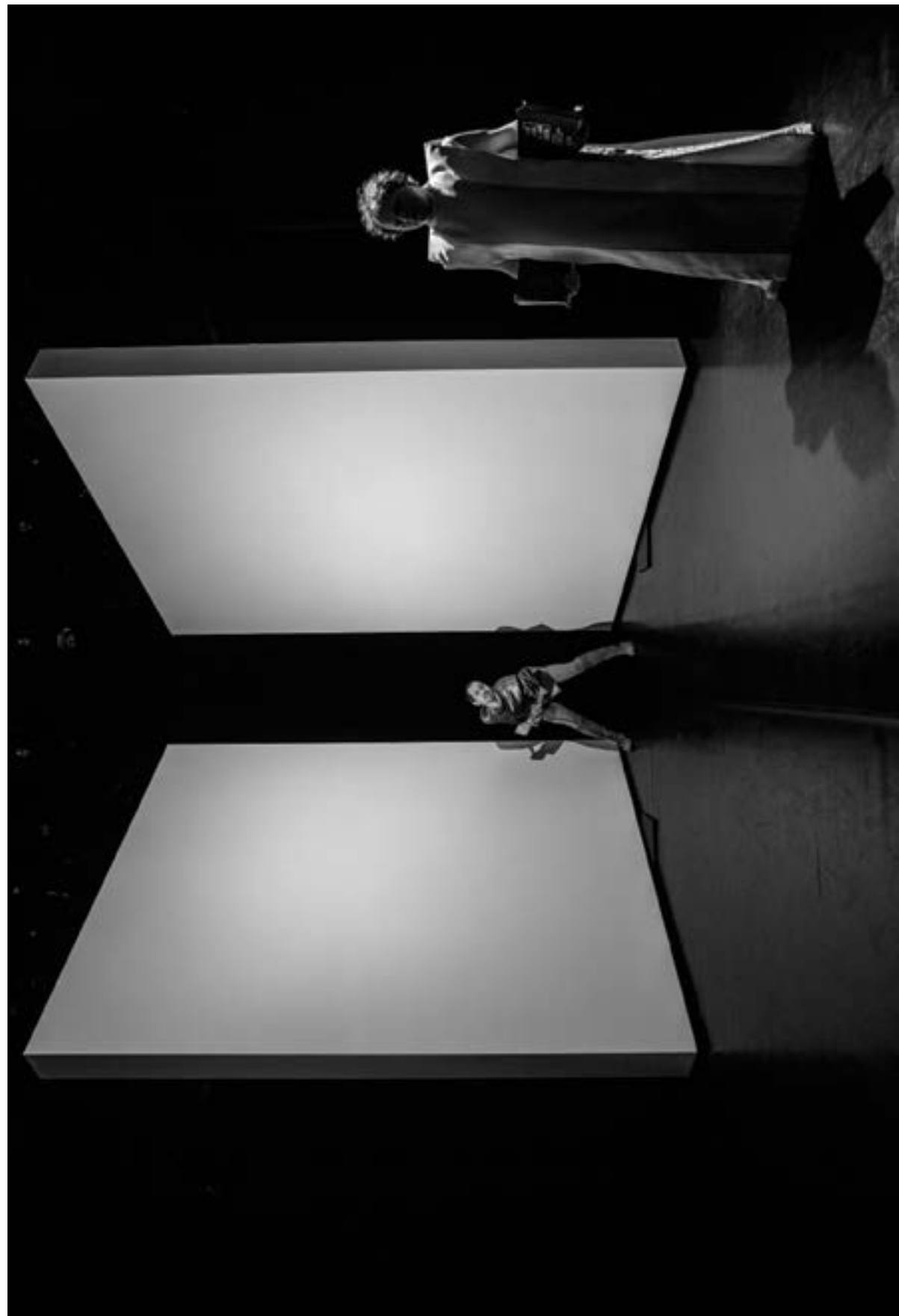
Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Berenika
Režija: Juš A. Zidar
Na fotografiji: Žan Perko, Eva Jesenovec, Iztok Drabik Jug, Gašper Jarni k. g.

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Berenika
Režija: Juš A. Zidar
Na fotografiji: Gašper Jarni k. g., Žan Perko

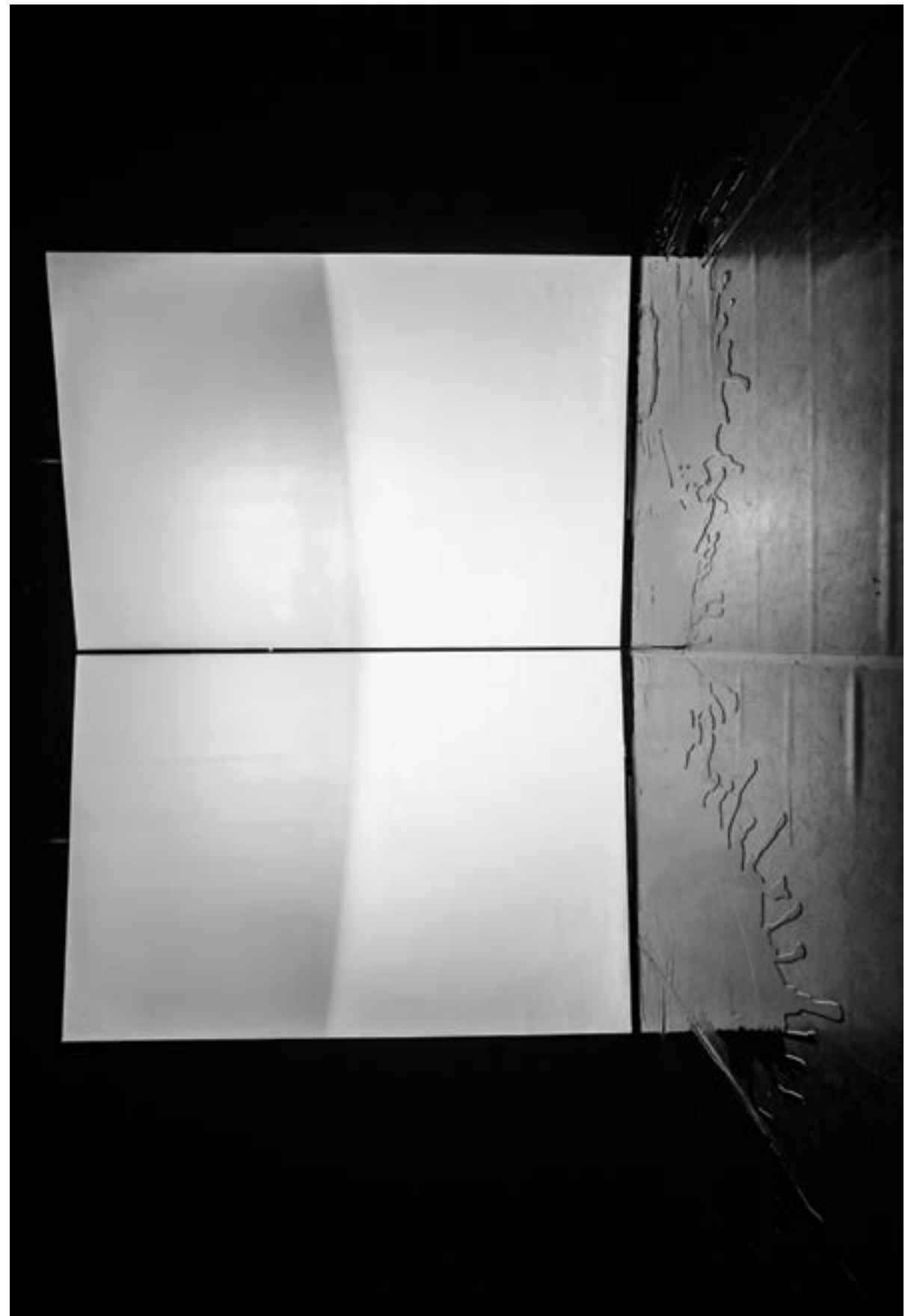
Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Berenika
Režija: Juš A. Zidar
Na fotografiji: Eva Jesenovec, Žan Perko, Iztok Drabik Jug

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Berenika
Režija: Juš A. Zidar
Na fotografiji: Iztok Drabik Jug, Gašper Jarni k. g.

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Berenika
Režija: Juš A. Zidar
Na fotografiji: Eva Jesenovec

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Berenika
Režija: Juš A. Zidar

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Andromaha
Režija: Tin Grabnar
Na fotografiji: Tines Špik, Sara Gorše

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Andromaha
Režija: Tin Grabnar
Na fotografiji: Robert Korošec, Sara Gorše, Ana Urbanc

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Andromaha
Režija: Tin Grabnar
Na fotografiji: Robert Korošec, Anita Gregorec, Ana Urbanc, Sara Gorše, Filip Samobor

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Andromaha
Režija: Tin Grabnar
Na fotografiji: Anita Gregorec, Filip Samobor

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Andromaha
Režija: Tin Grabnar
Na fotografiji: Sara Gorše, Ana Urbanc, Filip Samobor, Robert Korošec

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Andromaha
Režija: Tin Grabnar
Na fotografiji: Sara Gorše, Robert Korošec, Anita Gregorec, Ana Urbanc, Filip Samobor

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Britanik
Režija: Žiga Divjak
Na fotografiji: Benjamin Krnetič, Gregor Prah, Miranda Trnjanin, Matic Lukšič, Klara Kastelec

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Britanik
Režija: Žiga Divjak
Na fotografiji: Benjamin Krnetič, Gregor Prah, Matic Lukšič, Miranda Trnjanin

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Britanik
Režija: Žiga Divjak
Na fotografiji: Klara Kastelec, Matic Lukšič, Miranda Trnjanin

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Britanik
Režija: Žiga Divjak
Na fotografiji: Benjamin Krnetič, Miranda Trnjanin, Gregor Prah, Matic Lukšič, Klara Kastelec

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Britanik
Režija: Žiga Divjak
Na fotografiji: Miranda Trnjanin, Gregor Prah

Produkcija V. semestra GLR, DI in DSU, Jean Racine: Britanik
Režija: Žiga Divjak
Na fotografiji: Benjamin Krnetič, Gregor Prah, Miranda Trnjanin, Matic Lukšič, Klara Kastelec

Produkcija VII. semestra GLR in DI, Simona Semenič: 1981

Režija: Nina Rajić Kranjac

Na fotografiji: Nik Škrlec, Lovro Finžgar, Nejc Cijan Garlatti, Andrej Vrhovnik

Produkcija VII. semestra GLR in DI, Simona Semenič: 1981

Režija: Nina Rajić Kranjac

Na fotografiji: Patrizia Jurinčič, Nik Škrlec, Urška Taufer, Lovro Finžgar, Lena Hribar, Nejc Cijan Garlatti, Anja Novak, Nataša Keser

Produkcija VII. semestra GLR in DI, Simona Semenič: 1981

Režija: Nina Rajić Kranjac

Na fotografiji: Nik Škrlec, Nataša Keser, Lena Hribar, Nejc Cijan Garlatti, Anja Novak, Patrizia Jurinčič, Lovro Finžgar

Produkcija VII. semestra GLR in DI, Simona Semenič: 1981

Režija: Nina Rajić Kranjac

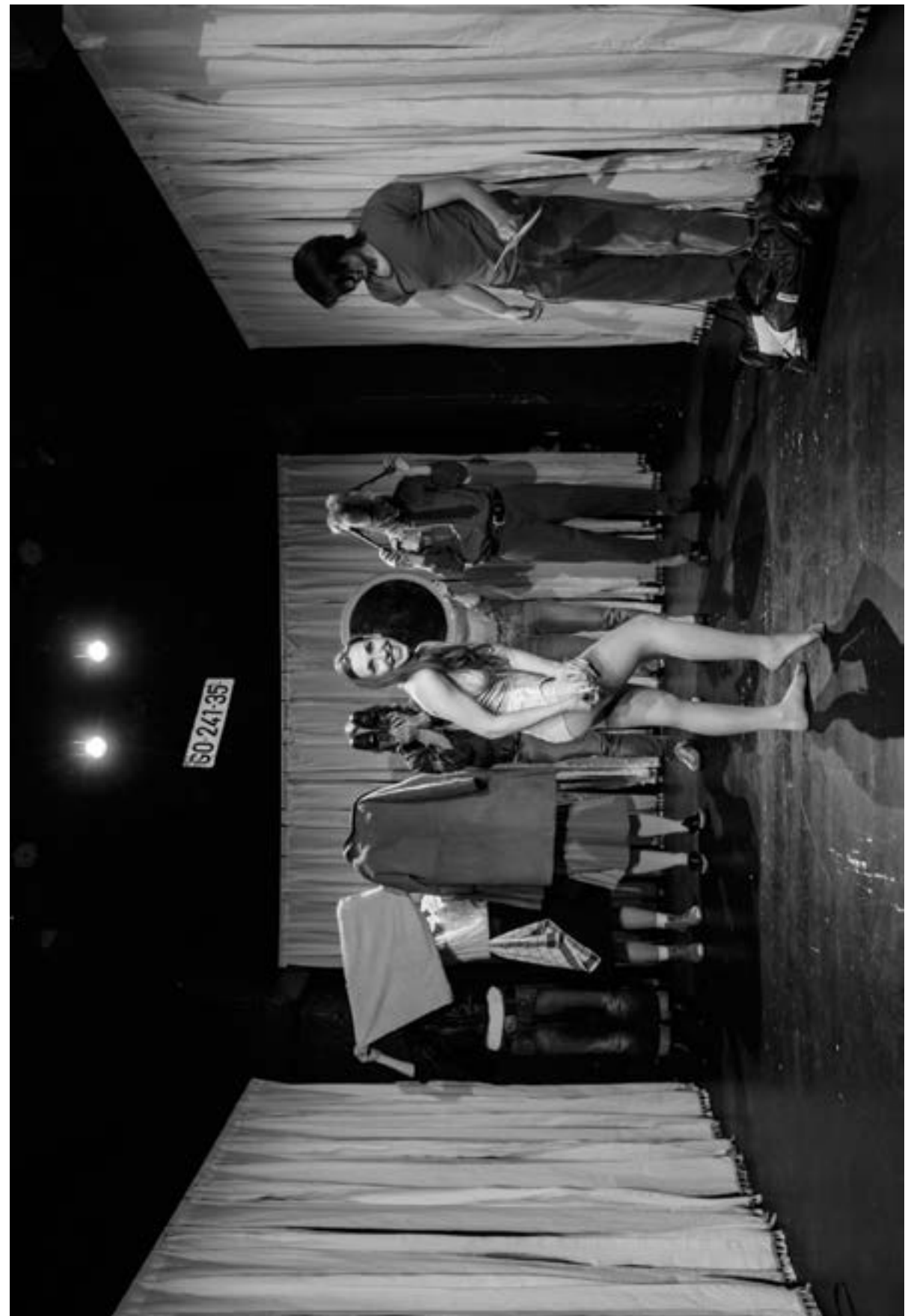
Na fotografiji: Nataša Keser, Nejc Cijan Garlatti, Urška Taufer, Lena Hribar, Lovro Finžgar, Anja Novak, Patrizia Jurinčič, Nik Škrlec

Produkcija VII. semestra GLR in DI, Simona Semenič: 1981

Režija: Nina Rajić Kranjac

Na fotografiji: Nejc Cijan Garlatti, Anja Novak, Lena Hribar, Nik Škrlec, Nataša Keser, Urška Taufer, Patrizia Jurinčič, Lovro Finžgar

Produkcija VII. semestra GLR in DI, Simona Semenič: 1981

Režija: Nina Rajić Kranjac

Na fotografiji: Anja Novak, Nataša Keser, Urška Taufer, Nik Škrlec, Patrizia Jurinčič, Lena Hribar, Nejc Cijan Garlatti, Lovro Finžgar

Semestralna in interna produkcija pri predmetih dramska igra II/1 in dramaturgija in scenska praksa II/1
Dva prizora iz drame Anje Hilling »Protection«
Na fotografiji: Robert Korošec, Ana Urbanc

Semestralna in interna produkcija pri predmetih dramska igra II/1 in dramaturgija in scenska praksa II/1
Dva prizora iz drame Anje Hilling »Protection«
Na fotografiji: Robert Korošec, Ana Urbanc

Semestralna in interna produkcija pri predmetih dramska igra II/1 in dramaturgija in scenska praksa II/1
Dva prizora iz drame Anje Hilling »Protection«
Na fotografiji: Ana Urbanc, Robert Korošec

Semestralna in interna produkcija pri predmetih dramska igra II/1 in dramaturgija in scenska praksa II/1
Dva prizora iz drame Anje Hilling »Protection«
Na fotografiji: Stane Tomazin, Benjamin Krnetić

Semestralna in interna produkcija pri predmetih dramska igra II/1 in dramaturgija in scenska praksa II/1
Dva prizora iz drame Anje Hilling »Protection«
Na fotografiji: Stane Tomazin, Benjamin Krnetić

Semestralna in interna produkcija pri predmetih dramska igra II/1 in dramaturgija in scenska praksa II/1
Dva prizora iz drame Anje Hilling »Protection«
Na fotografiji: Katarina Košir, Ana Obreza, Sandi Jesenik, Tjaša Mislej

Gledališki list AGRFT 2013/14

list Akademije za gledališče, radio, film in televizijo

Letnik I, številka 2

Študijsko leto 2013/2014

ISSN: 2350-4722

Izdajatelj in založnik

UL AGRFT

Zanj: red. prof. **Miran Zupanič**, dekan

Glavna urednica

asist. mag. **Tina Kolenik**

Odgovorni urednik

izr. prof. **Tomaž Gubenšek**

Producent

Vladimir Petković

Lektorica

asist. mag. **Nina Žavbi Milojević**

Ilustracija na naslovnici

Samira Kentrić

Oblikovanje

Anja Ukovič

Fotografije

Željko Stevanić/IFP

Tisk

Kubelj d. o. o.

Tiskarna Univerze Ljubljana

Ljubljana, maj 2014

700 izvodov

Vse pravice pridržane.

